

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-10-08)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-10-08)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 98.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000041.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Brahesburgd. 8. Octobr. 1738.

WelEdle og Welbr HEr lustitz Raad!

Saa travelt som jeg haver med en trimenele tyck Kone, en Jorde Moder i Huuset, ankom i Aftes, med en Sviger Fader, en Svigerjnde og Svoger i Vente i Aften fra Holsteen og med en Svoger og sin Frue ventendes fra Fussinge paa Fredag ¹, saa bør jeg dog ingenlunde lade Posten afgaa uden mit sedvanlige Mundheld af ald Erkientlighed og Hiertens Tacksigelse for ald Forsorg og Omhue, end ydermeere stadfästet ved Herr lustitz Raads seeniste meget Ærede af 27de passato ², jeg ved min Hiembkomst her haver forefundet; Hans Excelence Herr Geheime Raad Løvenørn, jeg billigen undseer mig for med min Tilskrivt videre at bemøje, beder jeg med min Respects Formeldning hiertinderligen at tacke for ald den Godhed og Venskab, hand lader see for mig i eet saa nær gaaende anliggende, som min hidtildags uartige Neveus Fremtarv kand være.

Det forslag om at sette ham i Pension hos HEr Baron Gyldenchrone ved Herr Oberste Styrups Regimente kunde have sin store Nytte i Henseende til fordom Madamme Bornemanns ³, der nock, naar hun vilde overtage sig det, kunde lære en Doßmer at see op, Hun og alletider har været saa meget min Ven, at jeg tør flatere mig av, Hun vilde gjøre meget for min Skyld. Heri mod er ickuns disse Jndvendiger [sic] eller rettere at siige disse Reflexiones her ved at gjøre; Drengen vilde jeg gjerne have til en Separatist, der dog er en Sect eller Insect saa sterck paa Moden, og ej fremviise hannem, førend hand om muligt nogenleedes vilde arte sig; slig incognito lod sig ej vel gjøre i et Huus som Madme Bornemanns, hvor meere end eet Selskab styrter ind, saa sparede ej heller den gode Frue venteligen sin Veltalenhed og sine senglante bons mots med at udleede og udbrede Subjecti ridicule, hvor der fantis saa ample materie og det baade confunderer og irriterer saa ung en Socius og saa særsindet et Gemyth og hænger dernest længere ved, end mand vel skiøtter om, naar og om Mennisket ændrer og bedrer sig, ej at melde, id qvod inter nos privatissime precor sit dictum, det hans projecterede Vert har ord for vertere pollicem og maaskee dette fortreedelige og vrangvillige Unge Meniske s. 99skulde være nemmest til at fatte og følge denne Udyd, og da var hundrede og eet reent ude med hannem; det overlader ieg til Herr lustitz-Raads og Geheime Raadens nærmere og nøyere overvejende, vel forsickret de af Venskab for mig udvælger og udfinder det beste for hannem, jeg gjerne i alt er for noyet og tilfreds med; mens hvad skee skal, saa jeg heldst skeede jo før jo bedre, Drengen er saa got som Huusvild siden nu Michelsdag var, hand var kommen til Lund igien, som HEr lustitz Raad har seet af Bilsteens Brev, de var saa god at sende mig, mens hvercken er hand til at faae at blive der længere end til Mickelsdag, ej heller vil Bilsteen have ham længere, saa jeg skriver ham til idag, hand skal blive ham qvit det første jeg kand faae ham vel under ved et Regiment, og de faae Dage eller Uger, der maatte skyde over, kand Bilsteen vel ej stort siige om, imod det lidet, hand haver nydet og lært for sin kvartals avance, der dog jeg maa siige derhos er Drengens egen skyld; hvad Embaras ieg er udj og hvor høyt hermed presserer, seer HEr lustitz Raad her af; saa snart det hermed kand komme i stand, skal jeg selv skrive Obersten til og recommendere min Herr Neveu til det onde eller til det gode, ligesom mand mercker det best kand beqvemme, thj Aanden vil prøves hos hannem, da ieg ej kiender Drengens Art og Wesen uden af en heel slet beskrivelse; er det egensindig Vanartighed, da vil det tagis med skarp alvorlighed, og er det taabelig Skrøbelighed og Eenfoldighed, da vil Ømhed og Lemfeldighed bruges; jeg overlader det alt til HEr lustitz Raads bedre Betenckende, maae kort afbryde, da mig dette Øyeblik min Sviger Fader og hans Selskabs Ankomst til Assens anmeldis, forblivende med ald oprigtig Ergivenhed Høystærede HEr lustitz Raads

Tienstvilligste Tiener C. Rantzau ¹.

Udskrift: A Monsieur Monsieur Gram, Conseiller de lustice, Historio graphe, Bibliothequaire et Archivaire de S. M. le Roy de Danmarc et Norwegue p. p., à Copenhague.